

Ztrácíš - Marek Ztracený

Ztrácíš

Marek Ztracený

Někdy lidem zbyde jenom víra,

co se ztrácí při pohledu na svět.

A milovaní lidi mizej v černých dírách

a někdo doufá, že se potkaj cestou na zpět.

A když ostatní jenom přihlížej

na smutný oči, který vyhlížej

A některý věci nejsou v lidský moci,

hrdě opětuju tvoje mlčení.

I když jsem sám, jsem s tebou ve dne v noci

a tiše doufám ve vysvobození.

A když ostatní jenom přihlížej a ty spíš,

čas pluje dál, doufám, že víš.

R: Ztrácíš se z mojí paměti

a lidi od nepaměti se znovu scházej, jée

A doufám, že stihnem těch pár vět,

že najdem cestu zpět, tvý oči mi scházej, jeje

A někdy všichni žijem jenom vírou,

to když nám život mizí mezi prsty.

Jsmo jako dutý stromy pod života tíhou,

všichni tušíme kam míří naše cesty

A když ostatní jenom přihlížej a ty spíš,

čas pluje dál, doufám, že víš, jée

R:

Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,

a marně doufá

Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,

a ke dnu stoupá, ke dnu stoupá

Stoupám ze dna vzhůru,

vzhůru vodou pluju

svůj pocit tiše křičím,

že jsi pro mě vším a ničím

Stoupám ze dna vzhůru,

opouštím tvoje vody

Bortím tvý hráze, stoupám,

v lepší život doufám, jée

R:

Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,

a marně doufá

Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,

a ke dnu stoupá.

a ke dnu stoupá